Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Corneliu Guzun
Dosarul nr. 2r-208/25 (2-24136289-02-2r-31012025)

D E C I Z I E

16 iunie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Lucia Bagrin și Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Zavideev Iuri, reprezentat de avocatul Bondarenco Andrei,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 decembrie 2024, prin care s-a respins cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Zavideev Iuri împotriva SA „Moldovagaz" și SRL „Chișnău-Gaz" cu privire la anularea deciziei și facturii pentru gazele naturale consumate,

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:

La 27 noiembrie 2024, Zavideev Iuri a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldovagaz" și SRL „Chișnău-Gaz" cu privire la anularea deciziei și facturii pentru gazele naturale consumate.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, Zavideev Iuri în scopul asigurării acțiunii, a solicitat dispunerea suspendării efectelor faptico-juridice ale deciziei nr. 10 din 9 iulie 2024, supliment nr. 05/2-2489 din 4 septembrie 2024, până la soluționarea definitivă a litigiului.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 decembrie 2024, a fost respinsă cererea reclamantului Zavideev Iuri cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. (f.d. 95-96)

Solicitarea recurentei:

Invocînd dezacordul cu încheierea primei instanțe, la 26 decembrie 2024, prin intermediul poștei electronice, Zavideev Iuri, reprezentat de avocatul Bondarenco Andrei, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 decembrie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. (f.d. 99-109).

Argumentele recurentei:

În argumentarea cererii de recurs, Zavideev Iuri, reprezentat de avocatul Bondarenco Andrei a invocat că până la examinarea litigiului în cauză, urmează a fi aplicate unele măsuri de asigurare a acțiunii, or, judecătorul a examinat formal cererea, ignorând datele acțiunii în justiție, susținute de probe.

A afirmat că, cererea de suspendare a efectelor faptico-juridice ale deciziei și prin interzicerea pârâtului de a deconecta de la gaze naturale locul de consum, corespunde art. 174 Cod de procedură civilă, interzicerea pârâtului de a săvârși anumite acte, deconectarea în plină iarnă determină lipsa unui echilibru necesar între drepturi și obligații.

Mai mult, prin deconectarea de la gazele naturale, se urmărește intimidarea recurentului în calitate de consumator, iar pretinsa datorie este nelegală.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost emisă la 3 decembrie 2024, fiind expediată recurentului la 3 decembrie 2024, fapt confirmat scrisoarea expediată, anexată la dosar. (f.d. 97-98)

Astfel, recursul declarat de Zavideev Iuri, reprezentat de avocatul Bondarenco Andrei împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 decembrie 2024, se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte.

Art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilește că, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul civil subliniază că, pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că, stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

În același timp, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

În argumentarea concluziei, Colegiul notează că, obiectul litigiului dedus judecății îl constituie anularea deciziei nr. 10 din 9 iulie 2024 și supliment nr. 05/2-2489 din 4 septembrie 2024 și facturii pentru gazele naturale consumate în mărime de 66 809, 58 de lei.

Prin cererea de asigurare, Zavideev Iuri a solicitat dispunerea suspendării efectelor faptico-juridice ale deciziei nr. 10 din 9 iulie 2024, supliment nr. 05/2-2489 din 4 septembrie 2024, până la soluționarea definitivă a litigiului.

La caz, Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă și legală soluția primei instanțe privind netemeinicia cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, or, prin prisma art. 174 Cod de procedură civilă, scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii rezidă din necesitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Instanța de recurs învederează că, prin cererea de asigurare a acțiunii, recurentul/reclamant solicită interzicea pârâtului de a săvârși anumite acte, prin suspendarea efectelor faptico-juridice ale deciziei nr. 10 din 9 iulie 2024, supliment nr. 05/2-2489 din 4 septembrie 2024, până la soluționarea definitivă a litigiului, de încasare a sumei.

Așadar, instanța de fond just a punctat că, deși reclamantul/recurent s-a adresat cu cerere privind anularea actelor juridice, prin care se dispune încasarea unei sume de bani, efectele acestora nu pot duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

La fel, Colegiul judiciar, luând în considerație argumentele invocate de reclamant/recurent în susținerea cererii pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, și anume interzicerea pârâtului de a săvârși anumite acte - deconectarea în plină iarnă de la gazele naturale, conchide că acestea nu confirmă faptul că, prin actele sale, pârâtul produce reclamantului un prejudiciu imediat şi ireparabil.

Această concluzie este fortificată prin faptul că, justificarea aplicării măsurilor de asigurare în astfel de cazuri este existența unei urgențe, or, reclamantul/recurent nu a prezentat probe care să dovedească că măsura solicitată ar fi necesară pentru prevenirea unei pagube iminente, care nu ar putea fi reparată.

În asemenea situație, Colegiul judiciar menționează că, circumstanțele invocate în cerere, și anume, suspendarea efectelor actelor juridice, nu pot servi drept temei pentru aplicarea măsurii de asigurare, or, temeinicia lor necesită a fi probată în cadrul procesului judiciar.

Prin urmare, Colegiu civil conchide că, admiterea solicitării din cererea de asigurare a acțiunii în sensul formulat de recurent, ar provoca riscul expunerii asupra fondului cauzei civile.

Colegiul civil subliniază că, legislația în vigoare atenționează asupra faptului că necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării unei eventuali hotărâri.

În acest sens, Colegiul, având în vedere că, asigurarea acțiunii civile este o măsură prevăzută de lege, care poate fi dispusă doar în vederea realizării scopului pentru care a fost concepută, evitarea riscului de neexecutare a unei eventuale hotărâri emise în favoarea reclamantului, consideră că instanța de fond just a apreciat că în speță, Zavideev Iuri nu a prezentat probe în confirmarea faptului că, neaplicarea măsurilor de asigurare va crea dificultăți judecătorești sau va fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești, precum și reaua-credința a societății pârâte, care ar putea crea obstacole în privința

executării viitoarei hotărâri judiciare sau cauzarea unui prejudiciu iminent ce ar putea fi ireparabil.

Or, pe lângă faptul că scopul măsurilor de asigurare este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, acestea urmează a fi proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de respinge cererea reclamantului privind asigurarea acțiunii, ca fiind una neîntemeiată.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că nu au fost constatate temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursul ca neîntemeiat şi de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 decembrie 2024, prin care s-a respins cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Reieșind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că recursul declarat de Zavideev Iuri urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 decembrie 2024.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. a) și 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Zavideev Iuri, reprezentat de avocatul Bondarenco Andrei.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 decembrie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Ana Panov

Judecătorii Lucia Bagrin

Diana Corlăteanu